

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

De Ordinatione Filiorvm sacerdotum, & eisdem in ecclesiis paternis non
tolerandis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

PARS XIX.

DE ORDINATIONE
FILIORVM SACERDOTVM, ET EISDEM
in ecclesiis paternis non tolerandis.

CAP. I.

Idem VVigornienſi epiſcopo.

CONQVERENTE nobis Milone clerico, quod cum R. presbyter ecclesiam beatæ Mariæ de * VVicun, tanquam persona diutius habuisset, & post mortem eius idem Milo a Richardo Paciford domino fundi tibi fuisset præsentatus, R. filius presbyteri in sacerdotio genitus, institutionem ipsius clerici visus est impedire, & ad habendam eandem ecclesiam modis omnibus, quibus potest, adspirat. Quoniam igitur indignum est, & canonicæ obuiat functioni, vt filii debeant patribus in ecclesiis succedere: nos ad enormitatem istam eradicandam solícite volentes & diligenter intendere, fraternitati tuæ, &c. quatenus si publicum est & notorium, patrem prædicti R. in præscripta ecclesia personatum habuisse, filium eius ibidem ministrare, aut eiusdem ecclesiæ personatum habere nullatenus patiaris. Sed si forte * aliqua causa institutus est, ibi *^{alia} eum, appellatione remota, auctoritate nostra non differas amouere, & memoratum Milonem, sicut fuerat ad ipsam ecclesiam præsentatus ab eo, ad quem præsentatio spectare dinoscitur, ibi, dummodo alias idoneus sit, contradictione & appellatione cessante, non postponas recipere, ipsumque facias prædictam ecclesiam quiete possidere.

CAP. II. *Idem Dunelmensi epiſcopo.*

Quod super his, de quibus dubitas, a nobis postulas edoceri, & ab animo tuo dubitationem auferri, sollicitudinem tuam & diligentiam, sicut dignum est, commendamus: & consultationi tuæ libenter in eo quod possumus respondemus. Inde est quod a nobis deuotio tua postulauit, vtrum filii sacerdotum, si idonei inuenti fuerint, ad sacros ordines promoueri possint, vel eis cura animarum committi. Inquisitioni tuæ taliter respondemus, quod filii sacerdotum, nisi in monasterio vel canonia regulari, si probatæ

ANNO
CHRISTI
1179.

probata vitæ fuerint & conuersationis habiti, ad diaconatum vel sacerdotium non debent admitti.

CAP. II. *Pars capituli; Ex insinuatione.*

Ad præsentiam nostram accedens R. presbyter, tacita veritate quod esset filius sacerdotis, per fraudem a nobis literas impetrauit, vt ecclesia de Bilesbi, in qua R. pater eius ministrauerat, capellanus existeret. Quia vero nulli Fraus & dolus nulli debet esse bono. fraus vel dolus patrociniū præstare debet, discretioni tuæ, &c. quatenus infra 40. dies post harum literarum susceptionem, rei veritatem diligenter inquiras: & si tibi constiterit, quod memoratus R. sit in sacerdotio genitus, & quod pater eius in eadem ecclesia ministrauerit, non obstantibus literis nostris, ipsum exinde, omni occasione & appellatione cessante, amoueas.

CAP. IV. *Idem VVigorniensis episcopo.*

Præsentium tibi auctoritate iubemus, vt filios sacerdotum in paternis ecclesiis ministrare, vel eas occasione aliqua obtinere nullatenus permittas, & ipsos ab ecclesiis in quibus patres eorum ministrare noscuntur, cessante omni appellationis obstaculo studeas penitus amouere.

CAP. V. *Idem Londoniensis episcopo.*

Veniens ad præsentiam nostram VV. presbyter lator præsentium, supplici nobis assertionem proposuit, quod cum ipsum ad ecclesiam sancti Laurentii de Nouoburgo, quam ei concessisti & assignasti, articulasses, & ad eandem in presbyterum ordinasses, ipsum postea præscripta ecclesia spoliasti, eo quod pater eius in præscripta ecclesia ministravit. Quia vero ad nostrum spectat officium, viris ecclesiasticis paterna prouisione consulere, fraternitati tuæ, &c. quatenus si tibi innotuerit, quod pater eiusdem presbyteri in præscripta ecclesia ministraverit, quando eum instituiti, ipsam eidem, dilatione & appellatione cessante, in pace dimittas, amoto alio si quem instituiti. Verum si te ignorante, quod pater eius in eadem ecclesia ministraverat, ipsam ei assignasti, ex quo ad ecclesiam ipsam eum in presbyterum ordinasti, sibi restituas, donec in alia ecclesia ei prouideas, vnde honeste valeat sustentari, & sibi nullam super præscripta ecclesia molestiam vel grauamen inferas.

Concil. Tom. 27.

liii

CAP. VI. *Idem B.*

Proposuit nobis presentium lator R. quod cum ipse ad ecclesiam de Salesbi a domino fundi fuisset presentatus, tu causam animarum noluisti sibi committere, vel huic rei assensum tuum prestare, pro eo quod erat filius sacerdotis. Super quo itaque discretionem tuam, sicut dignum est, in Domino commendamus, & providentiam tuam gratam gerimus, accommodam & acceptam. Ceterum quia necessitatibus eius & laboribus, quos ad nos veniendo sustinuit, in tanta mentis affectione compatimur: indignum est autem, ut postquam ipse in subdiaconatum est ordinatus, omni debeat ecclesiastici beneficii susceptione carere: discretionem tuam per A. S. monemus, ut aliquem honestum presbyterum cum assensu eiusdem presbyteri infra 46. dies post harum literarum susceptionem, contradictione & appellatione cessante, inuenire studeas, qui eidem ecclesie deseruiat, ita quidem, quod prefatus R. medietatem omnium beneficiorum prescriptae ecclesie in suo ordine seruiendo diuino intuitu, quoad vixerit, nostra & tua auctoritate pacifice debeat obtinere. Non enim solus presbyter Missarum solennia vel alia officia potest sine ministri suffragio celebrare.

CAP. VII.

Idem Sarensi & Exoniensi episcopis.

Suggestum est nobis, quod cum I. dicatur filius sacerdotis, &c. *Et infra:* Quia manifestum est & publicum, patrem praedicti I. personatum praedictae ecclesie gessisse: ipsum ab eadem ecclesia, si eam adeptus est, excludatis, nec ad eius gubernationem ulterius assumatur. Nolumus tamen ut propterea id in iudicium deducatur, vel testes super hoc producantur, dummodo factum ipsum manifestum sit.

CAP. VIII.

Idem Cantuariensi archiepiscopo, & Vigorniensis episcopo.

Ex transmissa nobis conuestione VV. clerici accepimus, quod ad dilecti fratris nostri abbatis de Castin praesentationem, in quoddam beneficium ecclesie de Vinton, sibi canonice concessum, recipere distulisti in praesenti, eo

ANNO
CHRISTI
1179.

quod quidam, qui pater eius dicebatur, in præfata ministravit ecclesia. Præterea nobis ex parte eius insinuat, quod memorato E. defuncto, media intercessit persona, cui prædictum collatum est beneficium. Inde est quod fraternitati vestræ, &c. quatenus si prædicta constiterint, prænominatum VV. in possessionem ei collati beneficii mittere non differas, omni occasione & appellatione cessante; nec ideo minus obseruare rescripta apostolica decet, quia hæc in ecclesia Dei hereditariam detestantur successionem, vt canonicam approbent in posterum possessionem. Porro si is * ex. * A. inter. non possint, alter nihilo minus exequatur.

* induce
re

CAP. IX.

Idem VVigornensi episcopo, & priori de Lucivreden.

Constitutus in præsentia nostra G. clericus lator præsentium, supplici nobis insinuatione monstravit, quod cum capellam de Streiton canonicè fuisset adeptus, & eam pluribus annis pacifice tenuisset, R. miles ipsum præscripta ecclesia sine iudicio & iustitia spoliavit. Cumque memoratus clericus exinde episcopo querelam deposuisset, obiectum fuit ei quod pater eius in eadem ecclesia ministravit, & præscriptam capellam non potuit rehabere. Quia vero ad nostrum spectat officium, insolentiam laicorum contra viros ecclesiasticos debita seueritate compescere: discretionem vestræ, &c. quatenus rei veritate diligenter inquisita & cognita, si vobis constiterit, quod idem clericus a præscripta ecclesia per manum laicalem fuerit eiectus, & quod pater eius præfata capellæ persona seu vicarius perpetuus non fuerit: licet in eadem nomine ipsius G. quandoque ministravit, ipsam sibi cum redditibus inde perceptis, amoto alio, si quis eam detinuit, dilatione & appellatione & occasione cessante, restituatis, literis nostris, si quæ sunt impetrata, veritati & iustitiæ non præiudicantibus, & ipsum sicut eam canonicè adeptus fuit, faciatis pacifice possidere. Porro si * his ex. in n. po. alter, adhibitis sibi viris discretis & honestis, ea nihilo minus exequatur.

CAP. X.

Ex tua parte nobis propositum est, quod cum olim ad
Concil. Tom. 27. Iiii ij

consultationem tuam super filiis sacerdotum tales literas suscepisses a nobis, vt eos possis in ecclesiis, quas patres eorum nullo mediante possederant, sustinere, quos * bona vitæ & sanæ conuersationis cognosceres, vel quos eas longo tempore tenuisse constaret: quidam ad iudices literas impetrauerunt, vt si constaret eos esse filios sacerdotum vel clericorum qui proxime ante eos ecclesias tenuerunt, super his imponant eis, appellatione cessante, silentium, & ecclesias istas eis assignent, quamuis in eis se ostendere nequeant per episcopum institutos. Super quo tibi respondemus, quod si per priores literas nostras cum aliquibus clericis dispensasti, dispensationem tuam posterorum literarum nostrarum intuitu nolumus irritari, sed eam præcipimus seruari illibatam. Alios vero clericos laicæ donationis intuitu in ecclesiis, ipsis parochiali iure subiectis, sine auctoritate pontificis institui, aut institutos in eis remanere auctoritate apostolica prohibemus.

PARS XX.

D E I V D Æ I S,
ET NE CHRISTIANI MANCIPIA EORVM FIANT.

C A P. I.

SICVT Iudæis non debet esse licentia, vltra quam permissum est lege, synagogis suis præsumere, ita in eis quæ concessa sunt, nullum debent præiudicium sustinere. Hos ergo cum in sua magis velint duritia permanere, quam prophetarum verba arcana cognoscere, atque Christianæ fidei & salutis notitiam habere: quia tamen defensionem & auxilium nostrum postulant, ex Christianæ pietatis mansuetudine prædecessorum nostrorum felicitis memoriæ Callisti & Eugenii Romanorum pontificum vestigiis inhærentes, ipsorum petitiones admittimus, eisque protectionis nostræ clypeum indulgemus. Statuimus enim, vt nullus Christianus inuitos vel nolentes eos ad baptismum venire compellat: sed si eorum quilibet ad Christianos fidei causâ confugerit, postquam voluntas eius fuerit patefacta, Christianus absque calumnia efficiatur. Veram quippe Christianitatis fidem habere non creditur, qui ad Christianorum baptismum non spontaneus, sed inuitus cogno-